

vil stille sig. Jeg antager, at den praktiske Ordning vil være, at Centralbanken, Hypotekbanken, paatager sig, naar Laantageren eller Interessenten ønsker det, at sælge disse Rasseobligationer for ham og overlader ham Provenuet; og det er formodentlig ogsaa Meningen. Om denne Institution i det hele taget vil komme til at virke frugtbringende og efter sit Blemed, beror naturligvis paa, hvilken Tilslutning den finder hos de bestaaende Kreditforeninger. Hvis kun ganske enkelte, og navnlig mindre vel funderede Kreditforeninger eller de, hvis Obligationer itaa lavest, slutte sig til Banken, vil den blive en Feiltagelse. Der er visse Kreditforeninger, som jeg synes ikke have den fjerneste Grund til at slutte sig til denne Hypotekbank, fordi de paa anden Maade ere statsgaranterede, og det er de saakaldte Husmandskreditforeninger. Disse Kreditforeninger, der have direkte Statsgaranti, ville ikke saa den mindste Fordel ved at gaa ind i denne Hypotekbank. Udskillige andre Kreditforeninger ville maasse dog noget betænke sig, naar de for at blive Medlemmer af Hypotekbanken skulle undertaste sig det Tilsyn, som er omtalt i § 6, og om hvilket de maasse paa Forhaand ikke kunne vide, om det vil blive generende eller ikke, eller hvad Følgen deraf vil blive. Der er det mærkelige ved denne Bestemmelse i § 6, andet Stykke, at der aldeles ikke staar, hvad Følgen skal blive, saafremt Hypotekbankens Direktion eller den ledende Direktør finder, at den enkelte Kreditforening ved sine Vaan ikke tagtager tilhørlig Forsigtighed. Finder han, at Direktionen for denne Kreditforening i høj Grad tilside sætter Forsigtigheden, kan han naturligvis indberette Sagen til Indenrigsministeriet, og saa kan det paatale det. Men kommer han derimod til det Resultat, at der gennemgaaende laanes for meget paa Banterne, har han i Virkeligheden intet Middel til at træde op derimod. Han kan ikke nægte denne Kreditforening yderligere Vaan, som den maatte begære. Han kan blot give gode Raad, og det kommer an paa, hvorledes denne Kreditforening vil optage disse gode Raad; i Realen vil man vel ikke synes videre derom. Det er altsaa Spørgsmaalet, hvorvidt Kreditforeningerne ville indtræde i denne Hypotekbank. — Jeg maa maasse i Forbindelse dermed saa Lov til at bemærke, at det aldeles ikke gaar an, som man har gjort i § 2, at sige, at de bestaaende Kreditforeninger — det vil sige alle de nu bestaaende — have Ret til at blive Interessenter i Hypotekbanken. De Herrer ville vistnok have set af Loviserne — de ere fulde af Beretninger derom — at der her i Kjøbenhavn findes

en Kreditforening for Haandværkere og industrirende, og den vil man dog sikkert ikke have ind i denne Hypotekbank. Den kalder sig Kreditforening og har Lov til at kalde sig saaledes, og den er en bestaaende Kreditforening; men det har aldrig været Meningen, at den skulde med ind under Hypotekbanken. Det maa udtrykkes anderledes; der maa henvises til Loven af 20de Juni 1850 og senere Love, hvorved de enkelte Kreditforeninger, som her ere omtalte, ere blevne oprettede, og i Henhold til hvilke de have faaet deres Statutter. Det er dog kun en redaktionel Bemærkning. Derimod forekommer det mig mere betænkeligt, at man aabner Udgang til denne Hypotekbank for en Institution, som hedder Kreditkassen for Husejere i Kjøbenhavn, ikke fordi det ikke er en meget vel funderet Institution, men fordi dens hele Organisation er ganske forskjellig fra Kreditforeningernes. I disse er det nemlig Laantagerne, det vil sige Debitorerne, som ere Interessenterne. Det er dem, som samles ved Generalforsamlingen enten paa hele Foreningens Begne eller paa enkelte Seriers Begne, og tage Beslutning. De repræsentere Foreningen eller Serien og have den overste Myndighed i disse Anliggender. I Kreditkassen for Husejere er det derimod ganske anderledes, idet det der er Kreditorerne, altsaa Laaniverne, som have Styrelsen eller Afgørelsen i deres Haand. Naar man nu tænker sig denne Kreditkasse for Husejere indtræde i Hypotekbanken, maatte der dannes en særlig Serie eller Afdeling for de Laantagere i denne Kreditkasse, som overhovedet ønske at komme ind og saa Hypotekbankens Obligationer. Men saa opstaar der med Hensyn til denne Serie dette Spørgsmaal: Hvem skal repræsentere den? Det kan ikke være samtlige Kreditorer, og det kan heller ikke være de Kreditorer, som saa Hypotekbankens Obligationer; thi de komme ikke i Seriesforhold til denne Kreditkasse. Ved alle de andre Kreditforeninger vil man have Serier, som formodentlig vil blive kaldte Hypotekbanksserier, og den vil saa være repræsenteret ved sine Interessenter, som da kunne tage de Bestemmelser, som skulle tages.

Jeg kommer dernæst til § 3, hvorved der aabnes Kommunerne Udgang til ligesledes at blive Interessenter i denne Hypotekbank. Jeg maa sige, ligesom den højtærede Indenrigsminister, at det forekommer mig at være meget betænkeligt. Medens jo Forholdet ellers er det, at Laantageren ikke træder i direkte Forhold til Hypotekbanken, men at det er den Kreditforening, der er Medlem, der bliver Interessent, saa skulde her, hvor